

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XXXVIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

Conradum diximus coniurasse, cum potenti Germanorum in se exercitu, ut nouerant, ducturo proprijs resistere viribus diffiderent, & vandalorum, quos in Dalmatia commorantes sclavos vocant, Vngarorumq; præsidia implorauere. Sed dum illi tardant, Conradus, quod omnia rescisset, Roma profectus, pacatam post se linquens Italiam, in vandalos primò, post Vngaros duxit: cōp̄ressisq; eorū motibus, exercitū apud Treuiros, Metensesq; reductū, distribuit in hyberna. Tū verò Imperator apud Treuiros constitutus, gloriosi facinoris occasiōne est natus. Rodulphus Burgundionū rex, qui plurimas suorum seditiones pertulerat, quod apud Henricum Imperatorem facere voluit, & simulatione suorum illusus intermisit, cum nihil res emendarentur, apud Conradum perfecit: eius fidei regnum submittens, in illius ditionem & obedientiam concessit: Quod regnum ab Imperatore in prouinciam redactum, Burgundia Imperialis ex hoc nomen seruauit, licet potior illius pars ad Francia ditionem sit reuersa. Paruit tamen regi Burgundia omnis Sabaudia, & quicquid est citra Rhodanum, in quo & Delphinatus, & Valentenensis est comitatus, quæ usq; hodie sunt iuris Imperialis.

CAPVT XXXVIII.

Per quæ tempora, Kanutus rex Danorum angelorumque, deuotione ductus, Romam & sancta eius loca inuisit. Scribunt tamen probabilius alij, quod in expeditione militari cum Conrado transferit in Italiam, reuersusque in Angliam, filiam suam Henrico Conradi Imperatoris filio in matrimonium collocauit: Conradus autem Imperator paulò post celebratas filio nuptias, Romā iterum venit, & ultionem de Italie rebellibus sumpsit. Ernestus autem Sueogrū (quos dicunt

Ale-

Alemannos propter Lemanum lacum, à quo tamen
tis longè distant) dux, & Welpo comes, diù rebellein
Imperatorem animos obtenderunt: Sed nouissimè a
cor reuersi, eidem se submiserūt. Robertus quoq; Fran-
cie rex, cùm videret vndiq; Romani Imperij vires cu-
scere, Lotharingiam non aquis oculis adspicere potuit,
suo regno, cui diù paruerat, diuelli: & Gotilo dux, qu
Godfrido successerat in ea ditione, priuatam diù simula-
tatem cum Conrado, etiam ante Imperium fouebat, p
dè maximum conflari posse videbatur incendium. Sel-
ea fuit Conradi Imperatoris moderatio, vt omnia u
prudenter prospiciens, in ipso germine surgentia beli
compreßit, pacemq; reddidit terris & optatam tran-
quillitatem. Per ea quoq; tempora, Bernhardus dux in-
terioris Saxoniae, renouandis oppidis cum archiepisco-
po, post cladem Wandalicam, pariter & muniendis in-
stiterunt. Episcopus Hamburgi apud ecclesiam quatuor
firmissimis turribus præsidium ab incursione comman-
uit, cumq; duce sàpè per dimidium annum eam urben
inhabitauit, cum illo multa super statu prouincia colo-
quutus. Ibiq; regi Danorum & Anglorum clarissimo
Kanuto obuiam profecti, de communi gentium salu
plurima disserebant: Quæ res indicio est, eam urben
non tum comitibus, vt postea, esse permisam: sed ab ip
duce, qui ibi cum episcopo sàpè diuq; sit versatus, si
gubernatam. Ergò virtute regis Danorum Kanuti, &
Bernhardi ducis Saxoniae, pax solida trans Albin erat
& Libentius secundus per ea tempora archiepiscopus
Hamburgensis, matricem ecclesiam crebrius visitabat,
& in primis honorabat. Cæsar autem, dum in Poloniis
arma conuertit, vicinos quoq; congenitiles eorum Wandalos
adiuga compulit: quorum tamen Gneus & And

trogr
to aut
& ide
quæ res
habere
teris inj
literas
dvanda
quia in
volet.

P
H
semper
rialium
indè sun
ex Bam
mum pa
burgensi
manno.
Albertu
sem Ale
& relig
neglige
rbes ca
mus. Co
dum ad
colonias
repressi
& fidei
& in ci
succes
170

trog principes, adhuc impietate gentili sorduerant. Oto-
to autem tertius filius Mestwoi, male erat Christianus,
& ideo à quodam Saxonum transfuga imperfectus est:
quæres multorum occasio fuit malorum, cùm is filium
haberet inter Saxones, qui in monasterio Luneborg, li-
teris instaret perdiscendis. Sed audita patris morte, &
literas & religionem abiciens, pessimam fecit in omni
wandalia Christianismi subversionem: quam rem
quia in wandalia explicuimus, indè requirat qui nō se
volet.

CAP V T XXXIX.

Per eadem quoquè tempora, Hermannus de choro
Halberstadii, ad archiepiscopatum Hamburgen-
sem peruenit. Is autem, non tam suo, quām suorum cu-
rialium nomine inclaruit. Habuit enim optimos, & de-
indè summos viros capellanos: Sindagerum, qui postea
ex Bambergensi episcopatu peruenit in Vrbe ad sum-
mum pontificatum: & Albertum, qui in hac ipsa Ham-
burgensi metropolica, cum magna gloria succeſſit Her-
manno. Sed sub eodem isto Conrado Imperatore ante
Albertum, peruenit ad archiepiscopatum Hamburgen-
sem Alebrandus, qui & Bezelinus, vir insigni prudentia
& religione singulari, & qui forenſes res omnino non
negigeret: Eius enim opera, & Brema et Hamburgum
vrbes communitæ sunt, quod in nostra Metropoli dixi-
mus. Conradus autem Imperator, cùm & verbenam oppi-
dum ad Alibim fluum, in solo & wandalico, iam Saxonie
coloniam, Luitici & wandalii vastissent, in eos duxit, &
represſit. Sed necdūm venerat tempus, ut ostium salutis
& fidei introirent. Imperator autem, iam omnia habens
& in circuitu pacata, Henricum filium, quo legitimæ
successionis certus haberetur, regem creat, & in pace
Christi

S

Christi

